

nu opgivet eller vente at komme til at opgive Forhandlingerne, vi stille os paa det i Betænkningen angivne intransigente Stade, men vi ere ikke Ordfører for Landstthinget, Landstthinget kan endnu indtage en anden Stilling, optage Forhandlingerne og vise Smødefommen. Maa det være mig tilladt at omtale Mindretallets Stilling og Rolle i denne Sal i det Hele taget i nogle Ord. Jeg har troet, at man overfor Mindretallet har kunnet forudsætte, at naar vi forhandle med Mindretallet og eventuelt enten blive enige eller uenige, saa kunde man deraf slutte sig til noget Mere; thi i og for sig har jo dets Udtalelser, Opfattelse og Udviklinger stor theoretisk Interesse for os, men nogen praktisk Betydning ved Afstemningen kan man jo ikke tillægge dem. Man kunde derimod tillægge dem stor Interesse og Betydning, hvis man kunde forudsætte, at der stod Noget bagved dem, at man i Hovedtrækkene kunde vente, at hvad man enedes om med Mindretallet her i Salen, ogsaa kunde finde Tilslutning hos det andet Thing og hos Regjeringen. — I det Tilfælde vilde Mindretallet indtage en virkelig betydningsfuld Rolle og komme til at bidrage mægtig til at fremme Sagernes Gang og Forhandlingerne her. Men hvis Forholdet ikke er saaledes i dette Tilfælde, da har Mindretallet sagt sig fra Forhandlingerne under den Forudsætning, at et ikke en Gang af dem stillet, men et accepteret eller tiltraadt Forslag ikke bliver vedtaget her, og henviser nu til Landstthinget — det synes jo ogsaa at gaa Regjeringen forbi. Hvorledes Regjeringens Stilling er i denne Sag, fremgaar jo heller ikke ganske tydeligt. Den høitærede Finansminister har brugt en Udtalelse, som kan synes noget tvetydig. Han erklærede nemlig det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds stillede Forslag for at være den eneste Udvei til at naae en Loldreform. Dersom man kunde opfatte den høitærede Finansministers Ord saaledes, at man kunde haabe paa, at der laa en Indrømmelse i disse Ord, saa vilde det ganske vist have den Betydning, at Finansministeren erkjendte, at det af ham fremsatte Loldlovsforslag ikke afgav nogen Udvei til en Loldlov. Er nemlig det af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds stillede Forslag den eneste Udvei, kan aabenbart den høitærede Finansministers eget Forslag ikke være nogen Udvei. Denne Udtalelse kunde jo imidlertid nærmest synes at tyde paa, at den høitærede Finansminister indtager det samme Stade som Mindretallets ærede Ordfører, saa at ogsaa han vil trække sig tilbage fra Forhandlingerne, dersom man ikke be-

træder den eneste Wei, der kan føre til Forstaelse. — Der er altsaa kun det høie Landstthing tilbage, til hvem Forhaabningerne om Forhandling paa det foreliggende Grundlag kan bygges. Jeg erkjender, at denne Udsigt er forholdsvis mindre stærk, efterat Landstthinget i Fjor har gjort Behandlingen af Ol- og Brændevinsstatten til Betingelse for, at det vilde optage Forhandlingerne om Loldloven. Jeg skal dog tillade mig blot to Ord om dette Forhold. Jeg kan umulig tro, at vore Modstandere, eventuelt ogsaa Flertallet i det andet Thing, virkelig skulde have forelsket sig saaledes i Ol- og Brændevinsstatten, at de i og for sig af Kjærlighed til disse Love vilde sige: Vi gaa ikke til Loldreformen uden dem. Jeg antager, at deres Betydning i Alles finansielle Opfattelse er den, at disse Love skulde tjene som Kompensationsmiddel, og forsaavidt Kompensation ikke viser sig fornøden, vil man dog vel ikke saaledes af en aldeles vilkaarlig Kjærlighed til disse Love have, at de skulde gjenneføres under alle Omstændigheder som Betingelse for Loldloven. Det forekommer mig nu, at Flertallet her i Salen netop har vist Smødefommen overfor den af Landstthinget i Fjor opstillede Betragtning, at Ol- og Brændevinsstatten efter de da forhaandenværende Omstændigheder skulde fremmes sammen med Loldloven, idet man nemlig af den Grund har søgt at affatte Loldloven saaledes, at disse Kompensationsmidler ikke ere fornødne, og derved borttaget Grunden, hvorfor Landstthinget i Fjor maa anses for at have sat den i Forbindelse med Loldreformen. I denne Stikelse gaar derfor Sagen fra os. Om nu Mindretallet vil stemme for eller imod, saa ere vi, naar de have sagt sig fra Forhandlingerne med os, ogsaa nødsagede til at sige os fra Forhandlingerne med dem og vende os til Landstthinget for at høre om, hvorvidt Kjærligheden til Ol- og Brændevinsafgiften virkelig skulde være begrundet i disse Love i og for sig, eller om det skulde ville sige saaledes: Naar det ikke er fornødent at staffe Kompensation tilveie, saa ville vi ikke fastholde dette Krav.

Finansministeren (Gstrup): Jeg beklager meget, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen), trods mine meget hyppige Udtalelser om, hvad der er min Betragtning af den forhaandenværende Finantspolitik, har kunnet ville tillægge mig den Finantspolitik at ville vedblive at kumlere Midler i Statskassen. Det er Noget, jeg gjentagne Gange, og jeg tror feneft i Jorogaars, har udtalt, at jeg i høi Grad be-